

ရတနာ] ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ နောင်ညီသုံးကျိပ်တို့ ရဟန်းပြုခြင်း ၅၃၉

ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ နောင်ညီမင်းသား သုံးကျိပ်တို့
ရဟန်းပြုခြင်းအကြောင်း

(နေရာဌာန တခုခု၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူကြသော မြတ်စွာဘုရားတို့မှာ ထိုနေရာဌာန၌ အရိပ်အာဝါသ ရေမိုးစသည် ချိုတဲ့မှု၊ အနေအထိုင် ဆင်းရဲမှု၊ ထိုဒေသ ရှိလူများ၏ သဒ္ဓါတရားစသည် နည်းပါးမှု ခေါင်းပါးမှု များကို အစွဲပြု၍ မမွေ့လျော် မပျော်ပိုက်ခြင်းဟူ၍ မရှိ။ ထိုနေရာဌာန၌ အရိပ်အာဝါသ ရေမိုးစသည် ပြည့်စုံမှု၊ ထိုဒေသရှိလူများ၏ သဒ္ဓါတရားစသည်နှင့် ပြည့်စုံမှုများကို အစွဲပြု၍လည်း “ဤ အရပ်၌ ငါတို့ချမ်းသာစွာ နေကြရကုန်၏” ဟု အောက်မေ့ကာ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်၍ ထိုအရပ်ဌာန၌ ကြာမြင့်စွာ နေခြင်းသည်လည်း မရှိ။ စင်စစ်ကား အကြင်အရပ်၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူလျှင် သတ္တဝါများ သရဏဂုံ၌ တည်ကြမည် ဖြစ်အံ့။ ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလတို့ကိုမူလည်း ဆောက်တည်ကျင့်သုံးကြမည်ဖြစ်အံ့။ ရှင်ရဟန်းပြုကြမည် မူလည်း ဖြစ်အံ့။ သတ္တဝါများအား မဂ်ဖိုလ်၏ ဥပနိဿယည်း ပစ္စည်းကောင်းမှု ကုသိုလ် အထူးမူလည်း ရှိသည် ဖြစ်အံ့။ ထိုအရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါတို့ကို ထိုသရဏဂုံ သီလ ရှင်ရဟန်းအဖြစ် မဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသော ကောင်းကျိုး ချမ်းသာတို့၌ တည်စေတော်မူလိုသော အလိုတော် အဇ္ဈာသယဖြင့်သာ နေထိုင်သီတင်းသုံးတော်မူကြကုန်၏။ ထိုသို့ ချေချွတ်ရမည့် သတ္တဝါများကို ချေချွတ်တော်မူပြီး၍ ချေချွတ်ရမည့် သတ္တဝါတို့ ကုန်ပြန်သော် အရပ်တပါးသို့ ကြွသွားတော်မူကြမိ ဓမ္မတာ ဖြစ်ပေ၏။)

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်တော၌ ပဉ္စဝဂ္ဂိမထေရ်ငါးဦး စသည်တို့အား ချေချွတ်ရန် အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝအောင် နေတော်မူပြီးလျှင် ကိုယ်တော်တပါး တည်းသာ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူဆောင်တော်မူ၍ ဥရုဝေလ

တောအုပ်ရှိရာ အရပ်သို့ ခရီးဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူခဲ့ရာ လမ်းခရီးအကြား၌ ကပ္ပါသိကမည်သော တောအုပ်အတွင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင် တခုသော သစ်ပင်ရင်း၌ နေထိုင် သီတင်းသုံးတော်မူ၏။

ထိုအခါ (ရုပ်ရည်အဆင်း တင့်တယ်လှပ၍ စိတ်နေစိတ်ထား ကောင်းမြတ်ကြလျက် အသင်းလိုက် အဖွဲ့လိုက် လှည့်လည် ကျက်စား သွားလာ နေထိုင်တတ်ကြသောကြောင့်) ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ အမည်ရှိသော မင်းသား နောင်ညီ သုံးကျိပ်တို့သည် မယားကိုယ်စီကိုယ်ငှ ပါရှိကြလျက် ထိုကပ္ပါသိက တောအုပ်၌ ပျော်မြူးနေထိုင်ကြဆဲ ဖြစ်ကုန်၏။ သူငယ်ချင်း မင်းသားတယောက်မှာ မယားမရှိသဖြင့် ပြည့်တန်းဆာမ တယောက်ကို အခပေးကာ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ပေ၏။ ထိုအခါ ငှါးရမ်းလာသော ထိုပြည့်တန်းဆာမသည် ထိုမင်းသားများ သောက်စားမူးယစ် မေ့လျော့ကာ နေကြကုန်စဉ် ဥစ္စာပစ္စည်းများကို ခိုးယူကာ တိမ်းရှောင် ထွက်ပြေးလေ၏။

ထိုအခါ ထိုသူငယ်ချင်း မင်းသားတို့သည် အဖော်သူငယ်ချင်း၏ အမှုတာဝန်ကို ဝိုင်းဝန်းရှုက်ဆောင်သောအားဖြင့် လိုကပ္ပါသိက တောအုပ်အတွင်း၌ လှည့်လည်ကြ၍ ထိုမိန်းမပျောက်ကို လိုက်လံရှာဖွေကြသည်ရှိသော် တခုသော သစ်ပင်ရင်း၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူသည်ကို တွေ့မြင်ကြကုန်လျှင် မြတ်စွာဘုရားထံမှောက်သို့ သွားရောက်ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် (မြတ်စွာဘုရားကို ရှိမခိုးနိုင်သေးပဲ) “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား…… ရှင်တော်ဘုရားသည် မိန်းမတယောက်ကို တွေ့မြင်လိုက်ပါသလား” ဟု လျှောက်ထား မေးမြန်းကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားက “မင်းသားတို့…… သင်တို့မှာ မိန်းမဖြင့် အဘယ်အလုပ် ရှိ၍နည်း” ဟု မေးမြန်းလေသော် “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား…… တပည့်တော်တို့ သူငယ်ချင်း မင်းသားသုံးကျိပ်တို့သည် မယား ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ပါရှိကြလျက် ဤ ကပ္ပါသိက တောအုပ်၌ ပျော်မြူး နေထိုင်ကြဆဲ ဖြစ်ပါကုန်သည်။ သူငယ်ချင်း မင်းသားတယောက်မှာ မယားမရှိသဖြင့် ပြည့်တန်းဆာမ တယောက်ကို

ရတနာ] ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ နောင်ညီသုံးကျိပ်တို့ ရဟန်းပြုခြင်း ၅၄၁

အခပေးကာ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ရာ ထို ပြည့်တန်းဆာမသည် တပည့်တော်များ သောက်စားမူးယစ် မေ့လျော့ကာ နေထိုင်ကြ ကုန်စဉ် ဥစ္စာပစ္စည်းများကို ခိုးယူကာ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့ပါ သည်။ သူငယ်ချင်းဖြစ်ကြသော တပည့်တော်များသည် အဖော် သူငယ်ချင်း၏ အမှုတာဝန်ကို ဝိုင်းဝန်းရှက်ဆောင်သော အားဖြင့် ထိုမိန်းမပျောက်ကို လိုက်လံရှာဖွေကာ ဤကပ္ပိသိကတောအုပ်၌ လှည့်လည်ကြပါကုန်၏”ဟု လျှောက်ထားကြလေကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက “မင်းသားတို့...သင်တို့ အဖို့ရာ မိန်းမပျောက်ကို ရှာခြင်းနှင့် မိမိကိုယ်ကိုရှာခြင်း ဤ နှစ်မျိုးတို့တွင် အဘယ်ရှာခြင်းက မြတ်သည်ဟု သဘောကျကြကုန်သနည်း”ဟု မေးမြန်းတော်မူလေလျှင် “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... တပည့်တော်တို့ အဖို့ရာ မိမိကိုယ်ကို ရှာခြင်းကသာ မြင့်မြတ် ပါသည်ဘုရား”ဟု လျှောက်ထားကြကုန်၏။ မင်းသားတို့... သို့ဖြစ်လျှင် (ဒီလိုဆိုလျှင်) သင်တို့သည် ထိုင်ကြကုန်လော့၊ သင်တို့ အား ငါဘုရားသည် တရားဟောပေအံ့”ဟု မြတ်စွာဘုရားက မိန့်ကြားတော်မူလတ်သော် “ကောင်းပါပြီ ရှင်တော်ဘုရား”ဟု လျှောက်ထားကြပြီးလျှင် ထို ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ သူငယ်ချင်း မင်းသား သုံးကျိပ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးကြ၍ အပြစ်ခြောက်ပါး ကင်းလွတ်ရာ သင့်လျောက်ပတ်သော နေရာ၌ ထိုင်နေကြကုန်၏။

ထို ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ သူငယ်ချင်းမင်းသား သုံးကျိပ်တို့အား မြတ်စွာ ဘုရားသည် ရှေး၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းအတိုင်း မဂ်ဖိုလ်ရောက် ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော တရားလမ်းစဉ်ဖြစ်သည့် (၁) ဒါန- ကထာ၊ (၂) သီလကထာ၊ (၃) သဂ္ဂကထာ၊ (၄) မဂ္ဂကထာ = ကာမာနံအာဒိနဝ+နေက္ခမ္မေအာနိသံသကထာ ဒေသနာ အစဉ် အတိုင်း ဟောကြားတော်မူ၍ ထိုမင်းသားသုံးကျိပ် ခုံသောစိတ် ရှိကြ နူးညံ့သောစိတ်ရှိကြ၊ ပိတ်ပင်ခြင်း နိဝရဏကင်းသောစိတ် ရှိကြ တက်ကြွဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကြ ကြည်လင်သောစိတ်

ရှိကြသည်ကို သိတော်မူသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုမင်းသား သုံးကျိပ်တို့အား သစ္စာလေးဝ သာမုက္ကံသိက မေဗ္ဗဒေသနာကို ဟောကြားတော်မူလေလျှင် ထို ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ သူငယ်ချင်း မင်းသား သုံးကျိပ်တို့သည် အချို့ကား သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ကြလေကုန်၏၊ အချို့ကား သကဒါဂါမိဖိုလ်၌ တည်ကြလေကုန်၏၊ အချို့ကား အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ကြလေကုန်၏။ (တယောက်မျှ ပုထုဇဉ် အဖြစ်ဖြင့် မကျန်ရှိခဲ့ချေ။)

ထို ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ သူငယ်ချင်းမင်းသား သုံးကျိပ်တို့သည် အသီးသီး သောတာပတ္တိဖိုလ် သကဒါဂါမိဖိုလ် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို “ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... အကျွန်ုပ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်၌ ရှင်အဖြစ်ကို ရကြပါရစေ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရကြပါရစေ”ဟု ရှင်-ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်ကြလေသော် မြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးနည်းအတူပင် “ဧထ ဘိက္ခဝေါ-အစရှိသည်ဖြင့် = ရဟန်းတို့ ... လာကြလော့၊ သင်ချစ်သားတို့ တောင်းပန်အပ်သော ရှင်-ရဟန်းအဖြစ်ကို ခံယူကြလော့၊ တရားတော်ကို ငါဘုရား ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်လေပြီ၊ သင်ချစ်သားတို့သည် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို ပြုခြင်းငှါ အထက်မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြံကြီးကုတ်ရအောင် အားထုတ်ကြလော့”ဟု ရှေ့လက်တော်ကို ဆန့်တန်း၍ ဧဟိဘိက္ခု ခေါ်တော်မူလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ထို ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ သူငယ်ချင်း မင်းသားသုံးကျိပ်တို့သည် ဣဒ္ဓိမယပရိက္ခရာတို့ သူ့နေရာနှင့်သူ အဆင်သင့် ဆင်ယင်ပြီးသား ဖြစ်ကြလျက် အဝါ ၆၀-ရသော မထေရ်ကြီးများပမာ မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးကြလျက် ရဟန်းပြုပြီးသား ဖြစ်ကြလေတော့သည်။ အံ့ဩဖွယ်ရာလူ့အသွင် ကွယ်ပျောက်၍ ရဟန်းအသွင်သို့ ကူးရောက်သွားကြလေတော့သည်။ ။(ဧထ ဘိက္ခဝေါ-ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားက ရှေ့နှုတ်တော်မြှောက်၍ ခေါ်တော်မူလိုက်ခြင်းသည်ပင် ထို မင်းသား သုံးကျိပ်တို့ အဖို့ရာ ဧဟိဘိက္ခု ရဟန်းခံခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်၊ သိမ်ဝင်ဖွယ်ရာကိစ္စ လုံးဝမရှိတော့ပြီ။)

ရတနာ] ရသေ့ညီနောင် ရှင်တထောင်တို့ကို ချွတ်ခြင်း ၅၄၃

(ဤ၌၊ ထိုမင်းသားသုံးကျိပ်တို့သည် ဆက္ကနိပါတ် တုတ္တိလ
 ဇာတ်၌ သေသောက်ကြူးသုံးကျိပ်တို့ ဖြစ်ခဲ့ကြပြီ။ ထိုအခါ ဘုရား
 အလောင်းတော် မဟာတုတ္တိလဝက်မင်း၏ အဆုံးအမ ဩဝါဒတရားကို
 ကြားနာ၍ ငါးပါးသီလကို ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြ၏။ ဤသို့
 ငါးပါးသီလကို ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ခဲ့ခြင်းသည် ထိုမင်းသား
 သုံးကျိပ်တို့၏ ယခုဘဝ၌ တပေါင်းတည်း တပြိုင်နက်တည်း သစ္စာ
 လေးပါးတရားကို သိဖို့ရန် ရှေးကောင်းမှုဖြစ်သည်။ ထိုမင်းသားသုံးကျိပ်
 တို့မှာ ငါးပါးသီလကို တပေါင်းတည်း အညီအညွတ် စောင့်ရှောက်ခဲ့
 ခြင်းမှတစ်ပါး အသီးအသီး ရှေးရှေးဘုရားရှင်တို့၏ သာသနာတော်၌
 သူတော်ကောင်းတရားကို ကြားနာခြင်း၊ သရဏဂုံဆောက်တည်ခြင်း၊
 အလှူပေးခြင်း၊ သီလထိန်းစောင့်ခြင်း၊ သမထဘာဝနာ ဝိပဿနာ-
 ဘာဝနာတို့ကို ပွားများအားထုတ်ခြင်းအားဖြင့် များစွာသော ဝိဝဇ္ဇာ-
 နိဗ္ဗာန်တရားသီလ်များလည်း ထင်ရှားရှိခဲ့၏။ ထို့ကြောင့်ပင် မြတ်စွာဘုရား
 နှင့်တွေ့သော ထိုနေ့မှာပင် အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်ရခြင်း ဟေိဘိက္ခု
 ရဟန်းဖြစ်ခြင်း-စသော ဂုဏ်ကျေးဇူး အထူးများ ပြည့်စုံခြင်း ဖြစ်လေ
 သည်။

ထို ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ မထေရ်သုံးကျိပ်တို့သည် ကောသလမင်းကြီးနှင့် ဖတူမိကဲ့
 ညီအစ်ကိုတော်စပ်သူ မင်းသားများ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုမထေရ်တို့သည်
 ကောသလတိုင်း အနောက်ပိုင်း ပါဝေယျပြည်၌ အနေများသောကြောင့်
 ပါဠိတော်များ၌ ထိုမထေရ်တို့၏ အမည်မှာ “ပါဝေယျက” မထေရ်များ
 ဟူ၍ ထင်ရှားလေသည်။ ထိုမထေရ်တို့ကိုပင် အကြောင်းပြု၍ နောက်
 အခါ၌ ကထိန်သင်္ကန်းကို မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ ထိုပါဝေ-
 ယျက ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ မထေရ်သုံးကျိပ်တို့သည် နောက်တချိန်၌ မြတ်စွာဘုရား
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ် (သံ၊ ၁၊ ၃၉၄)
 အနုမတဂ္ဂသံယုတ် ဒုတိယဝဂ်၊ ၃-တိ သမတ္တသုတ်လာ အနုမတဂ္ဂတရား
 ဒေသနာကို ကြားနာကြရသဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ကြကုန်၏။)

အခန်း - ၁၄

ရသေ့ညီနောင် ရှင်တထောင်တို့ကို ချေရွတ်တော်မူခြင်းအကြောင်း
 မြတ်စွာဘုရားသည် ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ မင်းသားသုံးကျိပ်တို့ကို အောက်
 မဂ် အောက်ဖိုလ် သုံးပါးတို့၌ တည်စေကာ ရဟန်းအဖြစ်ရောက်